Nr 15 SOSNOWIEC, dnia 10 kwietnia 1938 roku Rok V

DODATEK PARAFIALNY

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

Apostołem bądź, nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw
w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny.

Niedziela VI postu (10.IV)

g. 6. Prymaria — ks. Dzieniarz, Czytanie listu Episkopatu — ks. Łopaciński.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 9.30 Msza św. dla szkół — ks. kan. Jankowski, nauka — ks. prof. Giebartowki.

g. 10.30 poświęcenie palm — procesja i suma — ks. kan Jankowski.

g. 12.30 Msza św. — ks. prof. Giebartowski, Czytanie listu Episkopatu Pol. dokończenie — ks. Łopaciński.

g. 15.30 Gorzkie Żale — ks. Łopaciński, kazanie pasyjne — ks. prof. Magott.

Od g. 18 dn. 9.IV do g. 18 dn. 16.IV dyżurnym — ks. Łopaciński, wicedyżurnym — ks. Dzieniarz.

Pożądek nabożeństw w Wielkim Tygodniu.

Poniedziałek, wtorek i środa Msze św. o g. 6, 8 i 9.

Dnia 14 kwietnia — Wielki Czwartek

Jedna Msza św. o g. 10 rano. Komunia św. Przeniesienie P. Jezusa do ciemnicy — ks. kan. Jankowski.

Dnia 15 kwietnia — Wielki Piątek

Początek Liturgii o g. 9 rano — Przeniesienie P. Jezusa do Grobu — ks. kan. Jankowski.

g. 17 Droga Krzyżowa — ks. Dzieniarz.

g. 18 Ciemna Jutrznia — ks. Łopaciński.

g. 19 Gorzkie Żale ostatnie i kazanie pasyjne ks. prof. Magott.

Dnia 16 kwietnia — Wielka Sobota

g. 8 rano poświęcenie ognia paschału wody i Msza św. — ks. kan. Jankowski.

Dnia 17 kwietnia — Wielkanoc

g. 5 rano Rezurekcja, procesja i jutrznia — ks. kan. Jankowski. Msza św. — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. kan. Jankowski.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 10 kwietnia — g. 17 Zebranie III Zakonu św. O. Franciszka.

Poniedziałek 11 kwietnia — godz. 19 Zebranie Plenarne K.S.M. Żeńskiej.

Wtorek 12 kwietnia — g. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej godz. 19 Zebranie Kandydatek K.S.M. Zeńskiej.

Środa 13 kwietnia — godz. 19 Kurs robót ręcznych K. S. M. Zeńskiej.

Komunikaty.

1) Ciemne jutrznie będą odprawiane: w Wielką Srodę, w Wielki Czwartek i w Wielki Piątek o g. 18.

2) W poniedziałek, wtorek i środę w Wielkim Tygodniu będą księża spowiadali rano od g. 6.30 i po południu od g. 17, a w Wielki Czwartek od g. 6 rano do g. 10.30.

3) Wciągu Wielkiego Tygodnia obowiązuje wszystkich katolików w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek post bez wstrzemięźliwości, to znaczy w te dni wolno jeść z mięsem, ale w ciągu dnia raz do sytości, natomiast w Wielki Piątek obowiązuje post i wstrzemięźliwość, to znaczy bez mięsa i raz w ciągu dnia do sytości. W Wielką Sobotę post i wstrzemięźliwość obowiązuje tylko do południa g. 12. Od g. 12 wolno jeść z mięsem.

Przez cały Wielki Post, a więc i w Wielkim Tygodniu spożywać wolno nabiał i krasić tłuszczem.

4) Swięcenie pokarmów w Wielką Sobotę: o g. 12 w południe w Kaplicy S. S. Karmelitanek przy ul. Wiejskiej.

O g. 13 w Kaplicy Huta-Milowice.

O g. 16.30 w Kaplicy więziennej — a od g. 11 rano w dolnym kościele co pół godziny.

Niedziela Palmowa i Wielki Tydzień!

Niedziela Palmowa otwiera tydzień, który zowiemy Wielkim, albo Świętym dlatego, że w nim Kościół w szczególniejszy sposób wspamiętywa tajemnicę wiary największą i najświętszę: mękę i śmierć Boga-Człowieka, podjęte dla odpupienia rodzaju ludzkiego. Niedziela ta jest zarazem pamiątką wjazdu P. Jezusa do Jerozolimy na ostatnie Jego Święta Wielkanocne, w czasie których śmierć podjął.

Ewangeliści święci opowiadają, że gdy P. Jezus na sześć dni przed tymi świętami w dniu niedzielnym zbliżał się do Jerozolimy, Wielka rzesza, dowiedziawszy się o tym, wyszła przeciwko Niemu, i jedni szaty swoje, drudzy gałązki palmowe słali na drodze, którą miał iść i wołali: „Hosanna Synowi Dawidowemu! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach" (Mat. XVI, 9).

Na pamiątkę tego uroczystego pochodu Pana Jezusa obchodzi Kościół procesję z poświęconymi palmami. Gdy procesja wraca do kościoła, zastaje drzwi kościelne zamknięte; tylko kilku śpiewaków znajduje się w kościele, którzy śpiewają hymn wielce wzniosły i radosny, po skończeniu którego kapłan krzyżem trzy razy zapuka we drzwi, które się otwierają i kapłan wraz z ludem wchodzi do kościoła.

Co ta ceremonia oznacza? Kościół oznacza niebo; śpiewacy oznaczają aniołów! Kapłan wyobraża Chrystusa Pana; lud idący za kapłanem — cały rodzaj ludzki. Kościół zamknięty przed ludem i sami śpiewacy w nim — oznacza, że po grzechu pierworodnym niebo było dla ludzi zamknięte i sami tylko aniołowie Boga Chwalili w nim. Gdy kapłan krzyżem we drzwi zapuka i drzwi się otwierają i kapłan z ludem wchodzi do kościoła — oznacza, że Chrystus przez Swój Krzyż niebo nam otworzył i za Sobą do niego nas prowadzi.

Palma jest godłem i oznaką zwycięstwa. Przysługiwała Chrystusowi Panu, bo On odniósł zwycięstwo nad szatanem i śmiercią. Nam tylko wtedy przysługiwać będzie, jeżeli odniesiemy zwycięstwo nad tym wszystkim, co nas do grzechu kusi, a więc nad szatanem, światem i ciałem. Postanówmyż tedy walczyć z pokusami tak, by nad nimi odnosić zwycięstwo i P. Jezusa prosimy o łaskę i pomoc do tego, aby przez to stać się godnymi opieki Jego na ziemi i uczestnikami chwały Jego w niebie.

Wielki Czwartek Dzień ten przypomina nam dzień cudu miłości i dobroci ustanowienia Najświętszego Sakramentu. Ustanowienie tej niewysłowionej tajemnicy wzbudza tak wielką radość w Kościele, że ma sobie za powinność zawiesić swój wszelki smutek i żałobę. Odprawia przeto Mszę z wielką okazałością i przepychem, śpiewa „Gloria in excelsis" i dzwoni we wszystkie dzwony.

W dniu tym spożywał Zbawiciel z uczniami swymi baranka wielkanocnego, który był wyobrażeniem tego, co niedługo miało się spełnić na drzewie Krzyża. Mszę św. odprawia tylko jeden kapłan, a inni przyjmują z jego rąk Komunię św. na

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli" z „Dodatkiem Parafialnym".

pamiątkę ostatniej Wieczerzy Zbawiciela, podczas której P. Jezus Sam Ofiarę sprawował, a uczniom udzielił Komunji Świętej.

W kościołach katedralnych biskup poświęca w tym dniu oleje święte, których używa się przy Chrzcie, Bierzmowaniu, Kapłaństwie i Namaszczeniu chorych, poświęceniu ołtarzy, kościołów, kielichów i dzwonów.

Olej ma tę własność, że goi rany, jest więc symbolem działania Sakramentów św. W dniu tym konsekruje kapłan dwie hostie: jedną na Wielki Piątek, drugą do grobu Chrystusowego. Po nabożeństwie przy Wielkim ołtarzu odbywa się procesja z Najśw. Sakramentem do bocznego ołtarza, tak zwanego Ołtarza Wystawienia, przystrojonego kwiatami i rzęsiście oświetlonego. Po schowaniu Najśw. Sakramentu obnażają ołtarze z obrazów i wszelkich ozdób dla wyrażenia obnażenia Pana Jezusa przez żołnierzy. — W tym dniu odbywa się również ceremonia umywania nóg dwunastu ubogich, wyobrażającym dwunastu apostołów; jest to naśladowaniem tego, co uczynił Chrystus Pan apostołom, co ma wyobrażać pokorę i czystość serca z takim należy przyjmować Komunię św.

Wielki Piątek jest pamiątką najważniejszego wydarzenia w chrześcijaństwie tj. śmierci Zbawiciela, odkupienia świata, mimo to nie jest dniem świątecznym, bo ze świętem musi się łączyć radość, a w tym dniu powinni wszyscy wierni oddawać się smutkowi.

W szczególniejszy sposób stawia nam dziś Kościół przed oczy: ile to kosztowało Zbawiciela odkupienie świata, przez co daje nam poznać całą wielkość i szkaradę grzechu. Kapłan w ornacie czarnym idzie do ołtarza przed którym pada krzyżem i modli się w cichości. Powstawszy, wstępuje na stopnie ołtarza i czyta wyjątki ze Starego Testamentu, które odnoszą się do ofiary na Krzyżu. Modlitwy kończą się prośbą, aby cierpienie P. Jezusa wyszło nie na stracenie, jak Judaszowi, ale posłużyło nam ku zbawieniu. Potem czyta kapłan historię Męki Pańskiej według sw. Jana. Następują modlitwy: 1) za Kościół, 2) za Papierza, 3) za całe duchowieństwo i wiernych, 4) za Panującego, 5) za katechumenów tj. tych co mają przyjąć chrzest św., 6) za zbłąkanych, chorych, głodnych, więźniów, podróżnych, 7) innowierców i odszczepieńców, 8) za żydów, 9) pogan. Przed każdą modlitwą śpiewa kapłan Oremus tj. módlmy się opuszcza to jednak przed modlitwą za żydów. I przez te modły pokazuje Kościół, że kocha wszystkich i pragnie wszystkich przyjąć na swe łono i zbawić. Kapłan zdejmuje ornat, bierze odkryty krzyż, odsłania go i śpiewa, po prawej stronie ołtarza: „Oto drzewa Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata!“ A chór odpowiada: „Chodźmy oddajmy Mu cześć“ przy czym wszyscy klękają. Obrzęd ten ma na celu przedstawić nam, jako Chrystus z szat obnażony, przybity i na krzyżu podniesiony został.

Następuje adoracja Krzyża. Kapłan kładzie na przygotowanym kobiercu krzyż, zdejmuje obuwie i zbliża się do krzyża, przyklękając trzykrotnie i po trzecim razie całuje stopy Ukrzyżowanego. To samo czynią wszyscy obecni.

Po adoracji następuje Msza poprzedniego dnia poświęconych darów. (Msza praesanctificatorum) Nosi ona tę nazwę, bo jest do Mszy św. podobna, ale w rzeczywistości, jest tylko smutnym obrzędem, połączonym z Komunią kapłana. Po odprawieniu liturgii odbywa się procesja do symbolicznego grobu. Niesie kapłan monstrancję, okrytą białą przezroczystą materią od ołtarza, lub kaplicy, ozdobionej kwiatami, oświetlonej i tam ją na podwyższeniu stawia. Wierni, zwłaszcza po miastach, nawiedzają te „groby“ i, modląc się, dziękują Zbawicielowi za łaski, które na nas spłynęły z Jego męki i przepraszają Go za zniewagi i świętokradztwa, których doznaje od złych ludzi. Oby tylko wszyscy zwiedzający tak, a nie z samej tylko ciekawości to czynili.

Wielka Sobota. Niegdyś nie było w tym dniu żadnej Mszy św. Cała służba Boża odbywała się w nocy, z soboty na niedzielę. Dziś nabożeństwo rozpoczyna się od poświęcenia ognia. Jak iskra wydobywa się z kamienia i rozpościera światło naokoło, tak Zbawiciel wyszedł z grobu z chwałą, aby świat oświecić. Ze święceniem ognia połączone jest poświęcenie pięć ziarn kadzidła, przygotowanych do świecy, zwanej paschałem.

Przed poświęceniem ognia nie pali się w kościele żadne światło, dopiero po poświęceniu go wprowadza świeżo rozniecony ogień.

Przez zmartwychwstanie bowiem Zbawiciela wstąpiło nowe życie w Kościół, czego wyrazem jest ta właśnie procesja.

Przy wejściu do kościoła zapala kapłan jedną ze świec na trójramiennym świeczniku i, przyklękając śpiewa: „Swiatło Chrystusa“ — na co odpowiada mu chór: „Bogu dzięki“. W połowie kościoła zapala drugą, a przy ołtarzu trzecią świecę, za każdym razem śpiewając to samo. Trzy świece oznaczają trzy osoby jednego Boga, współdziałały One razem nad rozszerzeniem prawdziwego światła wiary Chrystusowej.

Następuje potem poświęcenie paschału, który wyobraża Zbawiciela zmartwychwstałego. Nadto przypomina on słup ognisty, który prowadził żydów do ziemi obiecanej.

Podobnie Zbawiciel uwolnił nas z niewoli szatana i przeprowadził nas przez morze krwi Swojej do Królestwa niebieskiego.

Duchowe zmartwywstanie odbywa się przez Chrzest św. dlatego też po odczytaniu proroctw odbywa się święcenie wody przeznaczonej do Chrztu. W pierwszych bowiem wiekach w dniu tym odbywał się uroczysty chrzest katechumenów. Po poświęceniu wody wraca kapłan przed ołtarz i pada na twarz, a podczas tego chór śpiewa litanię do Wszystkich Swiętych, na „Peccatores“ (my grzeszni) wstaje i udaje się do zakrystii, by się do Mszy św. przygotować. Kościół prosi Wszystkich Swiętych o przyczynę za tymi co weszli przez Chrzest do niego, a zarazem zaznacza przez to, że przez Chrzest dostępuje się obcowania ze świętymi i powinno się samemu zostać świętym. Pada na twarz kapłan na znak pokory i usilności w modlitwie. Wyraża to także, że Jezus jeszcze w grobie leży, wnet jednak zmartwychwstanie i że wszyscy wierni przez Chrzest i pokutę powinni zmartwychwstać z śmierci grzechowej.

Po litanii odprawia się uroczysta Msza sw. w kolorze białym. Na gloria odzywają się organy i dzwony. Potem śpiewa się po trzykroć coraz wyższym głosem Alleluja, którego we Mszy św. od Siedemdziesiętnicy wcale nie było. Zaraz po spożyciu Przenajświętszego Ciała i Krwi Pańskiej zaczynają się bardzo krótkie nieszpory. W całym nabożeństwie przebija się radość i nadzieja rychłego zmartwychwstania Pana Jezusa.

Proboszcz.

Rocznice zaślubin:

Dnia II.IV 38 r. Maksymilian Horuń, z Katarzyną Kania.

Dnia II.IV Jan Krajewski, z Marią Piecha.

Dnia II.IV Czesław Bielawski, z Natalią Szczerba.

Zmarli:

Dnia 27.III 38 r. Walerian Widerski lat 37.

Dnia 26.III Jan-Władysław Osiński lat 30.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 626-96